

– Når sygedagpengemodtageren lider af en uhelbredelig (livstruende) lidelse.

– Når der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

– Når der er påbegyndt en sag om førtidspension efter lov om social pension.

Flere af forlængelsesmulighederne kan bruges i forlængelse af hinanden.

De nuværende regler er dermed – som det ses – ganske bureaukratiske og omfattende.

Antallet af personer, som falder for varighedsbegrænsningen, udgør ifølge Beskæftigelsesministeriets rapport (2008):

Ophørsårsag	Antal sygedagpengeforløb	
	Juni 2005-juni 2006	Juni 2006-juni 2007
Generel varighedsbegrænsning	2.431	2.873
Ophør af forlængelsesmulighed	2.209	2.565
I alt	4.640	5.438

Kilde: KMD's sygedagpengeregister.

Som udgangspunkt har en borger, som ryger ud over varighedsbegrænsningen, ret til kontanthjælp. Dog medfører reglerne for gensidig forsørgelse mellem ægtefæller, at en meget stor gruppe borgere ikke er berettigede til kontanthjælp på grund af ægtefælens indkomst. Det skal i den forbindelse fremhæves, at den enkelte ikke modtager kontanthjælp, hvis ægtefællen tjener mere end ca. 200.000 kr. pr. år, hvis parret ikke har børn, og ca. 260.000 kr. pr. år, hvis parret har børn. Der er med andre ord tale om bortfald af kontanthjælp ved selv meget lave indtægter.

Ifølge Beskæftigelsesministeriets rapport (2008) er der 38 pct., der overgår til såkaldt selvforsørgelse efter overskridelse af varighedsbegrænsningen for sygedagpenge. Selvforsørgelse dækker over, at den enkelte er kommet i beskæftigelse, eller at vedkommende på grund af formue og/eller ægtefælens indkomst ikke er berettiget til kontanthjælp. Af de 38 pct. anslås det i rapporten, at 60 pct. af personerne ikke modtager en ydelse og heller ikke er i beskæftigelse. Omregnet til antal personer er der således tale om 1.239 personer, som i 2007 mistede sygedagpengene, som ikke fik alternativ ydelse, og som ikke var kommet i beskæftigelse.

Den nuværende sygedagpengeperiode er i alt for mange tilfælde for kort. Det skyldes især,

at nye behandlingsmetoder øger mulighederne for, at sygdomsramte kan blive raske, og dermed, at de ikke er nødt til at forlade arbejdsmarkedet permanent som en følge af deres sygdom,

at nye behandlingsmetoder øger overlevelseschancerne for en række sygdomme og efter alvorlige ulyk-

ker – til gengæld strækker behandlingen sig ofte over en længere årrække og dermed over varighedsbegrænsningen,

at de nuværende regler ikke i tilstrækkeligt omfang tager højde for, at der undervejs i sygdomsforløbet kan tilstå nye lidelser eller komplikationer, som forlænger behandlingen.

Både handicaporganisationer, faglige organisationer, pressen og et stort antal borgere har gentagne gange fremlagt fyldig dokumentation for de alvorlige konsekvenser, som ophør af sygedagpengeudbetalingen medfører.

For de fleste sygemeldte fører ophør af sygedagpenge til enorm usikkerhed over for, hvad fremtiden vil føre med sig. Den usikkerhed kan i sig selv være en meget væsentlig barriere for tilbagevenden til arbejde, fordi den enkelte bruger alle ressourcer på at spekulere over de økonomiske og helbredsmæssige problemer, som de står i.

Dermed har den enkelte sjældent overskud til selv at arbejde for at komme tilbage i job, og for nogle har den mistede ret til sygedagpenge en direkte negativ betydning for den enkeltes fysiske og ikke mindst psykiske velbefindende. I en række tilfælde fører de mistede sygedagpenge til så alvorlige sociale følger som gældsættelse, tvangsauktion/tvangsudsættelse og skilsmisse.

Der er behov for både bedre opfølgning og ophævelse af varighedsbegrænsningen

Socialdemokraterne har tidligere foreslået, at kommunerne skal sikres et lovgivningsmæssigt og økonomisk ordentligt grundlag for, at der kan gennemføres